

Ἀλλ' ἡ συνειδήσις μοι λέγει· « Στῆθι! ὀφείλεις ἄρτον εἰς ἑκατοντάδας οἰκογενειῶν. Τὰ ἔργα σου ἔχουσιν ἀξίαν ὑλικήν, δι' ἧς δύναται ν' ἀγορασθῇ ὁ ἄρτος τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ὃν σὺ χρεωστὴς νὰ χορηγήσῃς. Παρακάλεσε τοὺς ἀνθρώπους ν' ἀγοράσωσιν ἀπὸ σὲ τὰς ματαιότητας αὐτὰς τοῦ καλάμου σου· αἱ ματαιότητες αὗται θὰ ἐξαγιασθῶσι μεταβαλλόμεναι εἰς ἐπιούσιον ἄρτον ». Ἰδοὺ, τὸ λέγω ἐτι ἅπαξ, ἡ μόνη αἰτία ἣτις μὲ ἠνάγκασε νὰ ἐπιχειρήσω τὴν δημοσίευσιν ταύτην.

Πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ τελευταία ρίζα πάσης φιλολογικῆς καὶ πολιτικῆς κενοδοξίας ἐξηράνθη ἐν ἐμοί, ὡς ἐὰν οὐδέποτε εἶχεν ἀναφυῇ. Δὲν φρονῶ ἑμαυτὸν οὐδὲ κλασσικὸν ἐν ποιήσει, οὐδὲ ἀναμάρτητον ἐν ἱστορίᾳ, οὐδὲ πάντοτε ἀμεμπτον ἐν πολιτικῇ. Ὅταν ἀναπολῶ τὰ ἔργα ἢ τὴν ζωὴν μου, κρίνω ἑμαυτὸν μετὰ πλείονος ἢ οἱ ἐχθροί μου δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς αὐστηρότητος. Διὰ τί; διότι κρίνω ἑμαυτὸν οὐχὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀλλ' ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, οὗ ἡ φωτεινὴ λάμψις καθιστᾷ καταφανῆ πᾶσαν κηλίδα.

Εἰς τί θὰ ἦτον ὠφέλιμος ἡ συνειδήσις, ἂν δὲν ἐχρησίμευσεν εἰς τὸ νὰ πλήττῃ τις τὸ στήθος του ἐν μετανόᾳ πρὶν ἢ ὁ θάνατος, ἐν ἐλλείψει ἀθωότητος, συγχρομίσῃ πᾶσαν τῆς ψυχῆς τιμιότητα πρὸ τοῦ οἰκτεῖρμονος κριτοῦ τῶν ἀδυναμιῶν μας! Ἡ δημοσία ἐκεῖνη ἐξομολόγησις τῶν πρώτων χριστιανῶν πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ μέλλοντος. Ἐν ἐκ τῶν πρωτοφανῶν παραδόξων τῆς ὀριστικῆς αὐτῆς ἐκδόσεως θὰ ἦναι αἱ περὶ ἑμαυτοῦ κρίσεις, ἃς θὰ προσθέσω εἰς πᾶσαν σελίδα τῶν ἔργων ἢ τῶν πράξεών μου.

Εὗρισκω πικράν τινα ἡδονὴν εἰς τὴν αὐστηρότητα ταύτην, τὴν ἡδονὴν ἣν αἰσθάνεται τις, ἐξασκῶν καὶ πρὸς ἑαυτὸν τὴν δικαιοσύνην.

Πρέπει νὰ φανῇ τις ἀμείλικτος πρὸς τὰ πάθη, τὰς ἀδυναμίας, ἢ τὰ σφάλματά του, διὰ νὰ δύναται νὰ ζητήσῃ συγχώρησιν ἀμαρτιῶν ἐδῶ καὶ ἄφεςιν ἀμαρτιῶν ἐπάνω ».

(Ὑπὸ τῆς Κυρίας M**)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

* * Εἰς τὸ πλησιόχωρον τῆς Δρέσδης χωρίον Γρούνα ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐβδομηκοντούτης ὁ περίφημος ταχυδακτυλουργὸς Βόσκος. Ἡ Χρυσάλλις θέλει δημοσιεύσῃ ἀργότερον λεπτομερῆ βιογραφίαν αὐτοῦ.

* * Ἡ Ἀγγλία εὗρίσκεται ἀκόμη ὑπὸ πυρετώδη συγκίνησιν ἕνεκα τῶν γάμων τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐάλλης, νυμφευθέντος τὴν ἡγεμονίδα τῆς Δανίας

Ἀλεξάνδραν. Οὐδέποτε οἱ κάτοικοι τοῦ Λονδίνου εὐρέθησαν εἰς τελετὴν μεγαλοπρεπεστέραν. Ὁ νέος πρίγκιψ τῆς Οὐάλλης, ἐγεννήθη τὴν 9 νοεμβρίου 1841 καὶ ἐπομένως εἶναι ἤδη ἐνήλιξ· ὅσοι εἶδον τὸν ἐνδοξον ἡγεμονόπαιδα, διαβάντα πέρυσιν ἐξ Ἀθηνῶν, ἐνθυμοῦνται ἀκόμη τὸ ὑψηλὸν τοῦ ἀνάστημα, καὶ τὴν νοήμονα καὶ γλυκεῖαν φυσιογνωμίαν του. Ἡ σύζυγός του, γεννηθεῖσα τὴν 1 δεκεμβρίου 1844, λατρεῖται ἐν Δανίᾳ διὰ τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν καλλονὴν της. Τὸ συνοικέσιον αὐτῶν, τελεσθὲν τὴν 10 μαρτίου εἰς Windsor, δὲν εἶναι συνοικέσιον πολιτικόν, ὡς συμβαίνει συνήθως μετὰ ξυῖ ἡγεμόνων, δὲν εἶναι θυσία τῆς καρδίας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ συμφέροντος, ἀλλὰ συνοικέσιον ἐκ κλίσεως γεννηθείσης κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν συνάντησιν.

Ἀπερίγραπτος εἶναι ὁ ἐνθουσιασμός μετ' οὗ ὑπεδέχθησαν τὴν ἡγεμονίδα οἱ μέλλοντες αὐτῆς ὑπήκοοι. Ἐξήκοντα ὀλόκληρα μίλια διέτρεξεν ἡ θριαμβευτικὴ ἁμαξά της ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν τοῦ Λονδίνου εἰς τὴν ἄλλην, καὶ ὅμως οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυσαν αἱ βροντῶδεις καὶ ἐγκάρδιαι ἐπευφημιαί τοῦ πλήθους· ἡ σὺρροή ἦτο τσαούτη, ὥστε πολλοὶ ἄνθρωποι ἐγένοντο θύματα αὐτῆς καὶ, ἢ ἐλειποθύμησαν ἢ ἔπεσαν ἀμέσως κάτω νεκροί. Εἶναι ἀδύνατον ν' ἀριθμηθῇ τις τὰς ἀψίδας, τὰς εἰκόνας, τοὺς πολυτίμους τάπητας καὶ τὰ βαρύτιμα ἄνθη ἅτινα ἐκόσμουσαν πᾶσαν οἰκίαν καὶ ἀπετέλουον σύμπλεγμα ἀληθῶς μαγευτικόν.

* * Πολωνικὴ ἀλληλογραφία ἣν ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν, λαλοῦσα περὶ ἐνὸς τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ ἀτυχοῦς δικτάτορος Λαγκσβιτς, ἐκφράζεται οὕτως·

« Ὁ τὸσον ὠραῖος ὑπασπιστὴς αὐτός, ὅστις μὲ εἶχε ἐκπλήξει ὅταν τὸν παρετήρησα κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν εἰς τὸ πλευρόν τοῦ στρατηγοῦ, μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὸ στρατόπεδον. Θὰ ἐκπλαγῇτε καὶ σεῖς ὅταν μάθητε ὅτι ὁ ἱκανώτατος ἐκεῖνος ἀξιωματικὸς εἶναι νέα κόρη, καὶ κόρη ῥωσίσς, ὅπερ ἐτι σπουδαιότερον· ὀνομάζεται κυρία Poustowojtoi, ἐγεννήθη εἰς Λουβλίνον, εἶναι 22 ἐτῶν, καὶ συνεμερίσθη ἀπ' ἀρχῆς τὴν ἐκστρατείαν.

Κατὰ τὸ 1861 καὶ 1862, ἦτον ἐπὶ κεφαλῆς ὅλων τῶν πατριωτικῶν διαδηλώσεων. Ἦτον ὀρθόδοξος, ἀλλ' ἐγένετο καθολικὴ. Ἐρρίφθη μετέπειτα εἰς τὰς φυλακὰς ὅπου διέμεινεν ἑνδεκα μῆνας. Μεταφερομένη, τὴν 12 Ἰανουαρίου, ἐκ Ζαμόρου, ἠλευθερώθη καθ' ὁδὸν ὑπὸ στίφους ἐπαναστατῶν, οὓς ὠδήγησε πρὸς τὸν Λάγκσβιτς, οὗτινος συνεμερίσθη πάντας τοὺς κινδύνους, καὶ ὁ στρατηγὸς τὴν ἐπροβίβα-

σεν ὑπολοχαγόν· εἶναι ὠραία ὅσον καὶ γενναία. Αἱ λεπτομέρειαι αὐταὶ εἶναι αὐθεντικώτατοι καὶ πιστοὶ γνωστοὶ εἰς τὸ στρατόπεδον».

Τὸ συμβὰν αὐτὸ μᾶς ἐνθυμίζει, ὅτι κατὰ τὴν Πολωνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1830 ἐφάνη μία νέα εἰκοσιπενταετής, ὀνόματι Ἑμιλία κόμησσα Πλάτερ, ἥτις παιδιόθεν εἶχε κλίσιν πρὸς τὰς εὐγενεστέρας ἀσκήσεις οὐχὶ τοῦ ὠραίου ἀλλὰ τοῦ γενναίου φύλου. Εὐγενής, ὠραία καὶ ἐνάρετος ἡ Κυρία Πλάτερ, ἀπεκρίθη εἰς ἕνα Ῥώστον στρατηγόν, ζητοῦντα τὴν χεῖρά της, μὲ τὰς ἐξῆς δύο μόνον λέξεις:

«Εἶμαι Πολωνίς!» Ὅταν ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις, ὥπλισε σῶμα ἐξακοσίων ἀνδρῶν καὶ συνέλαβε τὸ τρομερὸν σχέδιον νὰ καταλάβῃ τὸ φρούριον τοῦ Δουναδούργου καὶ νὰ μεταφέρῃ οὕτω τὴν ἐπανάστασιν εἰς Λιθωνίαν. Τὴν 2 Ἀπριλίου 1831, ἐνίκησε σῶμα Ῥωσικῶν στρατευμάτων. Διορισθεῖσα διοικητὴς τοῦ τάγματος τῆς Λιθουανίας, ἡ Κυρία Ἑμιλία Πλάτερ ὑπερασπίσθη τὴν δυσχερῆ θέσιν Κνόβο, καὶ, μὲ τὸ ξίφος εἰς τὴν χεῖρα, ἐπέραςε διὰ μέσου τῶν Κοζάκων. Μετὰ τὴν κακὴν ἐκβασιν τῆς ἐκστρατείας, ἠκολούθησε τοὺς συμπατριώτας της εἰς Πρωσσίαν ὅπου, κατεβελθμένη ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ ἀπὸ τὸν πυρετὸν, ἐξέπνευσε μανθάνουσα τὴν ἄλωσιν τῆς Βαρσοβίας! Ἡ Κυρία Πλάτερ εἶχε παρ' αὐτῇ τὴν Κυρίαν Raszanowicz, ἐκπληροῦσα χρέη ὑπασπιστοῦ. Οἱ στρατιῶται ἔτρεφον πρὸς ἀμφοτέρας θρησκευτικὴν σχεδὸν λατρείαν καὶ, ἐθεώρουν ὡς ἁγιαστήριον τὸν τόπον ὅπου ἀναπαύονται.

* * Ὁ Λάνγκεβιτς ἐγεννήθη εἰς τὸ μέγα δουκάτον τοῦ Πόζεν· ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Breslau, καὶ διεκρίθη διὰ τῶν λαμπρῶν του σπουδῶν. Νεώτατος εἰσῆλθεν ὡς παιδαγωγὸς παρά τινι πολωνικῇ οἰκογενείᾳ, καὶ ἀργότερον μετέβη εἰς Πρωσσίαν ὅπου ὑπηρετήσεν ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ.

Ὅταν ἐξερράγη ὁ ἰταλικὸς πόλεμος, ἦλθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἔλαβεν ἐνεργητικώτατον μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Σικελίας.

Ἀκολούθως μετέβη εἰς Γαλλίαν καὶ διωρίσθη καθηγητὴς εἰς τὸ στρατιωτικὸν πολωνικὸν σχολεῖον.

Ὁ Λάνγκεβιτς εἶναι ἡλικίας 32 ἢ 33 ἐτῶν. Εἶναι μικροῦ ἀναστήματος· ἔχει ὤμους πλατεῖς, πρόσωπον στρογγύλλον, κόμην καστανόχρουν, βλέμμα ὀξύδερκός, καὶ μύστακα ὑπερήφανον.

* * Ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων διασωζομένων μνημείων τῆς ἑλληνικῆς τέχνης εἶναι καὶ ὁ εἰς πλεῖστα τεμάχια τεθραυσμένος κολοσσαῖος μαρμαρί-

νος λέων, τὸν ὁποῖον ἀνήγειρον οἱ Βουκοῖ εἰς τιμὴν τῶν κατὰ τὸ 338 Π. Χ. πεσόντων συμπολιτῶν τῶν εἰς τὴν ἐν Χαιρωνίᾳ μάχην. Τὰ τεμάχια τοῦ λέοντος τούτου εἶχον ἀνακαλυφθῆ πρὸ εἰκοσι περὶ-που ἐτῶν. Νῦν δὲ πληροφορούμεθα ὅτι γύψινον ἔκμαγμα αὐτοῦ μετακομισθὲν ἐσχάτως εἰς Ἀγγλίαν μέλλει ἐντὸς ὀλίγου νὰ στηθῇ εἰς Λονδίον ἐπιμελείᾳ τοῦ γνωστοῦ ἀγγλοῦ ἀρχαιολόγου Νεύτου, τοῦ ἐπιτυχῶς τὰς ἐσχάτως ἐν Ἀλικαρνασσῶ γενομένης ἀνασκαφῆς διευθύναντος.

* * Ἐμπορὸς τις ἐπανελθὼν ἐσχάτως ἐκ Κίνας εἰς Παρισίους ἔφερε μεθ' αὐτοῦ νέαν τινα ἐφεύρεσιν, ἥτις πιθανῶς θέλει γίνῃ παραδεκτὴ καὶ ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη συνίσταται εἰς κατασκευὴν νέου εἶδους χάρτου, τὸ ὁποῖον ποτιζόμενον δι' ἀχρωμάτου τινοῦ ὑγροῦ, ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ἀναλύεται ἐντελῶς ἐντὸς ὀρισμένου χρόνου κατὰ τὴν ποσότητα τοῦ ὑγροῦ δι' οὗ ἐποτίσθη. Ἐπὶ τοῦ χάρτου τούτου, ὁμοίου τοῦ καινοῦ χάρτου, γράφουσιν οἱ παγούργοι κάταικοι τοῦ Οὐρανίου κράτους τὰς ὑποσχέσεις καὶ συνθήκας των, τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦνται νὰ τηρήσωσι μέχρις οὗ τὸ ὑγρὸν τοῦτο, ὅπερ καλοῦσι μελάνην τῆς γνώσεως, ἐπιφέρει τὴν ἐνεργειάν του.

* * Ἀμερικανικὴ τις ἐφημερίς ἀναφέρει τὸ ἐξῆς περίεργον συνοικέσιον. Εἷς πυροβολιστὴς ἤρᾱτο μίᾳς νεάνιδος, τῆς ὁποίας ὁμως οἱ γονεῖς ἀνθίσταντο εἰς τὴν σύζευξίν των, καὶ ἐμποδίζον πᾶσαν συνεννόησιν τῶν ἐρωτολήπτων. Ὁ πυροβολιστὴς προσκαλεῖται εἰς Βασιγκτῶνα, ἡ δὲ νεάνις κατατίθεται ὑπὸ ἀπελπισίας ἐν τῷ χωρίῳ της, ὅτε λαμβάνει τηλεγράφημα περιέχον τὴν ἐπομένην ἐρώτησιν: «Θέλετε διὰ σύζυγόν σας τὸν Ἐδουάρδον Χάρστων;» Τὸ τηλεγράφημα ἔφερε τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἱερέως τοῦ τάγματος εἰς ὃ ἀνήκεν ὁ πυροβολιστὴς. «Ναί,» ἀπήντησεν, ἐπίσης διὰ τοῦ τηλεγράφου, ἡ Μίς Συρβδύδ. Μετὰ δύο ὥρας δεύτερον τηλεγράφημα ἀνήγγειλε πρὸς τὴν νεάνίδα ὅτι ἦτο σύζυγος τοῦ Κ. Χάρστων, τὸ δὲ τηλεγράφημα τοῦτο ἔμελλε νὰ τῇ χρησιμεύσῃ ὡς πιστοποιητικὸν τοῦ γάμου της.

ΑΣΠΑΣΙΑ.

Λέαις τοῦ 4^{ου} Αἰγίου.

ARTEMISION.

ΑΙΝΙΓΜΑ 5.

Τρεῖς προθέσεις μὲ συνθέτον, ὧν προσμειδῶ ἡ μέση·
Φεῦ! ἐὰν εἰς τὸ παγγί σας ἡ τριάς αὐτῶν συμπέσῃ.
ΣΦΙΓΕ.

Π.